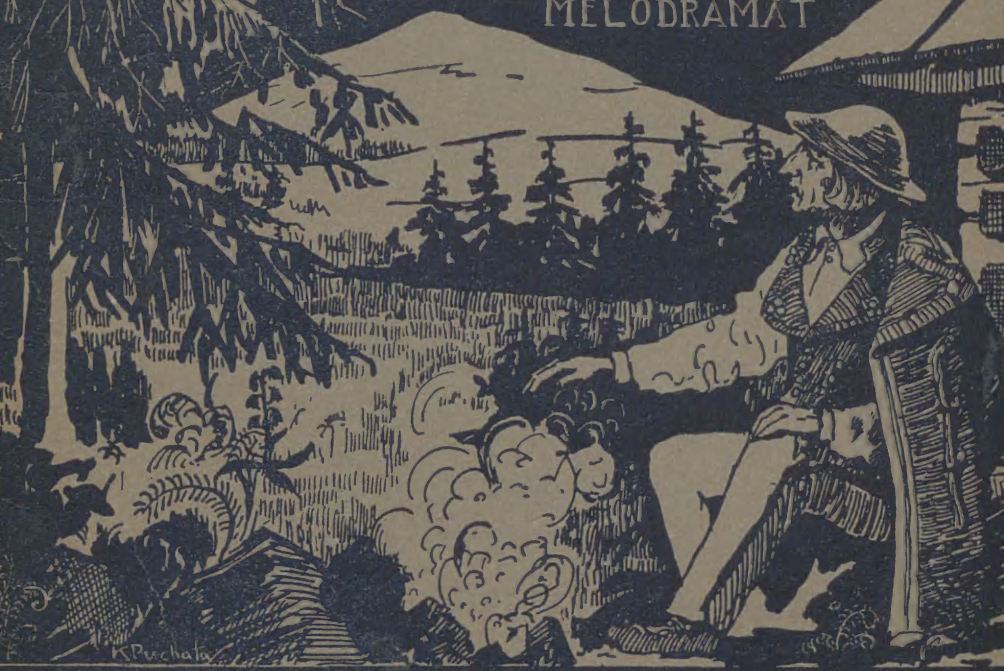

SEN

BACY

MELODRAMAT

**Orawska Biblioteka
Publiczna w Jabłonce**

821.162.1-2/DKR

1000-023909-00

SEN BACY

MAJOR GENERAL CORPS

MEMORANDUM FOR THE RECORD
SUBJECT: SEN BACY

SEN BACY.

DATE: 1914

BY: [Signature]

SEN BACY

MELODRAMAT GÓRSKI

WEDŁUG ORYGINALNYCH MELODYJ ORAWSKICH
Z UDZIAŁEM CHÓRU MIESZANEGO I SOLISTÓW
DLA SCEN AMATORSKICH

UŁOŻYŁ

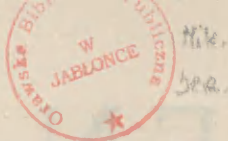
EMIL MIKA.

OKŁADKA KAZIMIERZA PUHAŁY.

LIPNICA WIELKA NA ORAWIE
NAKŁADEM ZWIĄZKU SPISKO-ORAWSKIEGO

1935.

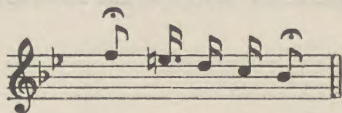
23909

824.162.1-2

UWAGI OGÓLNE: Układ pieśni dla chóru mieszanego w łatwej harmonizacji. Pasterka przy odgrywaniu swojej roli — jednocześnie wprowadza chór do odpowiedniej tonacji, śpiewając pierwszy motyw piosenki (do-mi-sol).
Miejsce dyrygenta za szalaszem.

Do oświetlenia (na scenach amatorskich) można używać ogni bengalskich.

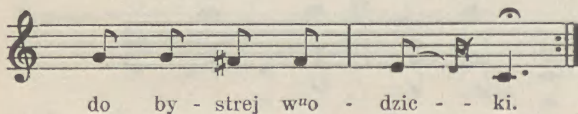
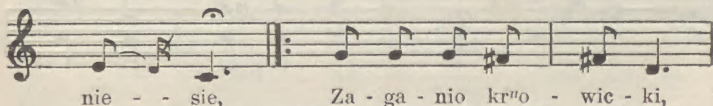
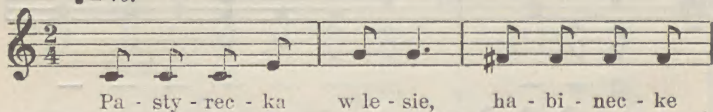
Wzór tkania:

SEN BACY.

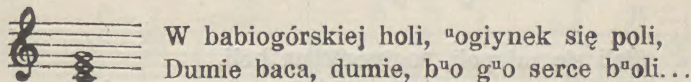
Scena przedstawia halę w okolicy górskiej w noc księżycową. Po prawej stronie sceny jest szalas, na przodzie sceny pali się ognisko, przy którym siedzi stary bacia w głębokiej zadumie i wsluchuje się w życie hali, które słychać za sceną. W dali beczenie owiec, tukanie oraz głos piszczalki. W głębi sceny na pniu siedzi pastuszek grający na fujarce. Za nim, z jednej strony sceny na drugą przechodzi pastereczka i śpiewa:

♩ = 70.

Pastyrecka w lesie, habinecke niesie,
Zaganio kr^uowicki, d^uo bystrej w^uodzicki.

Za sceną chór męski recytuje:

Baca śpiewa na tle mormoranda chóru mieszanego:

Baca (solo):

Chór (morm.):

♩ = 46. Po - li sie mi po - li, wo - giy - nek na

Chór: *m*

ho - li, Któz g^{uo} tyz tam sł^{uo} - zól?

m

Pon Je - zus ze sko - - li... *rit.*

m

Poli się mi poli, woگیynek na holi,
Któz g^{uo} tyz tam sł^{uo}ozól? Pon Jezus ze skóli...

Baca mówi na tle mormoranda chóru:

„Owcorze! „Owcorze! Pon Bóg wos p^uokorze!
Zeście „ospuścili „owiecki po horze!

Chór śpiewa:

Dumie baca, dumie, dumie na sałasie,
Ze mu „owcorzicek źle „owiecki pasie...

*Życie hali (owce, piszczałki, tukanie). Światło się ściemnia,
słysząc świst wiatru, baca przysuwa się do ogniska i mówi:*

Żimno... wia-ter p^uoduhuje... m^uoje stare serce
Cym sie uraduje...;?
P^uoduhuj wia-terku i stela... i stela...
I z teg^uo wiyrsycka skond dziywcy-na m^uoja...

Chór śpiewa:

♩ = 66.

1. P^uo - du - huj wia - ter - ku p^uo tyj si -

wyj ska - - le, M^uo - ze mi wy - zy - nies

z me - g^o ser - - ca za - - le...

1. P^oduhuj wiatorku p^o tyj siwyj skale,
M^ooze mi wyznies z meg^o serca zale...

Przy śpiewaniu drugiej zwrotki wysuwają się na scenę z jednej strony sceny czterej chłopcy, z drugiej cztery dziewczęta. Podczas śpiewu bacia zasypia.

2. T^o m^oje serdeck^o na dw^oje sie dzieli,
Jedna strónka płace, drugo sie weseli.
3. P^oocies ze mie, p^oocies, Panie B^ooze p^oocies,
B^o mie nie p^oociesy matka ani ^ociec...
4. Kieby nom tak był^o, jak^o nom bywał^o,
To by my śpiywali, jaz by nom dudniał^o!

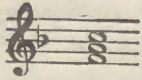
Za sceną odzywa się życie hali, jak poprzednio. Pastereczka znów przechodzi przez scenę i nuci (w tonacji innej):

♩ = 60.

Kie - by jo se mia - ła ka - ła - r^o - we
^o - - cy, To byk se wie - - dzia - ła,
skond sie biy - da t^o - - cy.

Kieby jo se miała kalar^oowe ^ocy,
T^o byk se wiedziała, skond sie biyda t^ocy.

Chór męski recytuje:

W babiogórskiej holi stary baca śnije,
D^uo minionyk casów jeg^uo serce bije...

Chór mieszany zaczyna śpiewać:

$\text{♩} = 60.$

1. Je - dnom d^uo - li - nec - kom śniy - zek p^uo - la -

tu - - je, Dru - gom d^uo - li - - nec - kom

dziy - wce p^uo - pła - - ku - - je...

1. Jednom d^uolineckom śniyzek p^uo latuje,
Drugom d^uolineckom dziywce p^uopłakuje...

Solo dziewczyny — oświetlonej światłem czerwonym — na tle marmoranda chóru. Wysuwa się ona w głębi sceny podczas śpiewania 1-ej zwrotki, i odpowiednio do treści wykonuje ruchy.

2. P^oniehoł mie jedyn, jo g^o rada miała,
Juzek ^uod zał^ości ^uocka wyplakała...
3. B^ooli mie serdecko b^o mo ^uo c^o b^oleć,
B^o ciebie Janicku nim^ooze ^uodzaleć...
4. Kie jeś mie p^oniehoł, jo ta bede zył,
A ciebie Janicku bedzie biyda biył...

Solo męskie na tle marmoranda chóru:

5. Sumiała lescyna, kie jo bez nie jechoł,
Plakała dziywcyzna, kie jo je p^oniehoł...

*Dziewczyna, uslyszawszy głos Janicka, przerażona,
z płaczem znika z widowni.*

Chór powtarza:

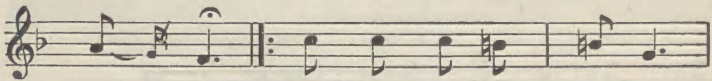
Plakała dziywcyzna, kie jo je p^oniehoł...

*Za sceną odzywa się życie hali, pasteczek znów przechodzi
przez scenę, śpiewając:*

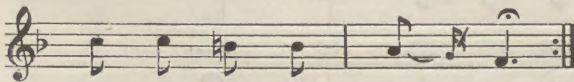
$\text{♩} = 60.$

Nie lyj dys - cu nie lyj, b^o cie tu nie

trze - - ba, ^uO - byjdz gó - ry la - sy

i p^o - wróć d^o nie - - ba.

Nie lyj dyscu nie lyj, b^o cie tu nie trzeba,
^uObyjdz góry lasy i p^oowróć d^o nieba.

Jeden chłopak z czwórki krzyknie: Hej! Hłopy!

Chór śpiewa: Podczas śpiewu cztery pary wykonują taniec rytmiczny.

Żywo. ♩ = 130.

1. Z gó - ry hłop - - cy z gó - ry, uod wyż - nie -

g^{no} kón - - ca, P^{no} - kiel nie noj - dy - my

śwar - ne - g^{no} dziyw - cyn - - - cia.

Odśpiewanie tej piosenki i następnej („Słuchaj jo se...“) ma wywołać silny kontrast między młodością i dogorywającym bacz.

1. Z góry hłopcy z góry, uod wyżniego końca,
P^{no}kiel nie nojdymy śwarnego dziywcyncia.
2. Tu je tu, tu je tu, pięknie umiecione,
Jest tu takie dziywce piyknie uplecione.

3. Za niom hłopczy, za niom, p^uokiela je pannom,
Nie p^uotym, nie p^uotym, kie bedzie za h^uopym.
4. Hojmy se, hłopczy hojmy se, hojmy se,
P^uo ładnym dziywcynciu momy se, momy se.
5. Cóby sie wolały, góry i kamiynie,
T^uo jo nie przestany h^uodźci ku dziywcyynie.

Muzyka zaczyna grać. Cztery pary, które wykonywały taniec rytmiczny, ustawiają się w półkole na połowie sceny i tańczą na miejscu w takcie muzyki. Z chóru wysuwa się tańczącym krokiem chłopak, za nim idą trzy dziewczyny. Na tle muzyki chłopak śpiewa:

♩ = 150.

1. Śu - haj jo se, śu - haj, śu - haj je -
dy - no - - cki, Be - de se wy - biy - roł
b^uo - ga - te dziy - - we - - cki.

1. Śuhaj jo se, śuhaj, śuhaj jedynocki,
Bede se wybiyroł, b ogate dziywecki.

Solo dziewczyny:

2. Kieś ty jedynock, śuhaj jedynocki,
Nie h^uodź ze tu d^uo nos, b^uo nos tu jest m^uocki.

Trzy dziewczyny śpiewają:

3. Nima nos, nima nos, jacy trzi, jacy trzi,
Wybier se śuhajku, kt^uoro ładnie patrzy.

Po tej zwrotce jedna wraca do chóru.

Dwie dziewczyny śpiewają:

4. Nima nos, nima nos, jacy dwie, jacy dwie,

Zostaje tylko jedna.

Wybier se śuhajku, jacy mnie, jacy mnie.

Powtarza z zalecaniem się tylko jedna.

Wybier se śuhajku, jacy mnie, jacy mnie.

Solo chłopca:

5. Có mi je p^{uo} t^uobie, p^{uo} t^wojej ^uozd^uobie,
Mnie sie r^uobić nie kce, t^uobie po g^uotowie.

*Muzyka gra jeszcze jedną zwrotkę — na tle życia hali. —
W trakcie muzyki baca zrywa się ze snu, przecierając oczy,
mówi:*

Baca:

Có t^uo jest?...

*(Muzyka przerywa granie, chór stoi nieruchomo, postać bacy
i śuhaja silnie oświetlona, a chór w mroku).*

Baca (po raz drugi):

Có t^uo jest?... Cy sie mi zdaje,

Cy m^uoje serce p^{uo} dawnymu bije?...

(Żalośnie, w napięciu):

Grónie m^uoje grónie, wy wys^uokie lasy...

Ka sie mi p^uodziały m^uoje sł^uodkie casy?...

Grónie m^uoje, grónie! Wy wys^uokie lasy!...

Tak sie mi zdaje...

Juz sie mi nie wróco m^uoje downe casy...

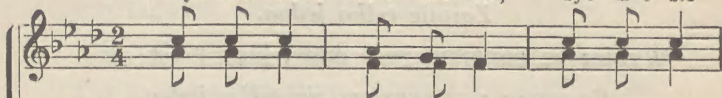
Tak sie mi zdaje... serce sie mi kraje...

Ze musym juz ^uodyjść, heł, w dalekie kraje...

Baca, z pełną świadomością zbliżającego się końca życia — na tle mormoranda chóru — śpiewa:

♩ = 60.

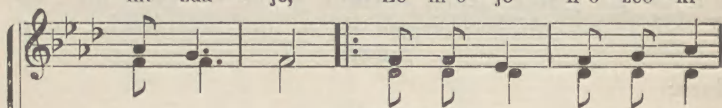
1. Syć - k^o sie mi wi - dzi, syć - k^o sie

Chór. *m* — — — — —

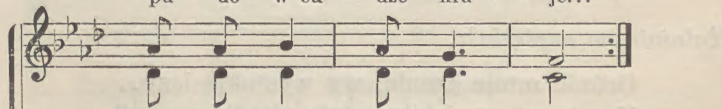
mi zda - je, Ze m^o - je n^o - zec - ki

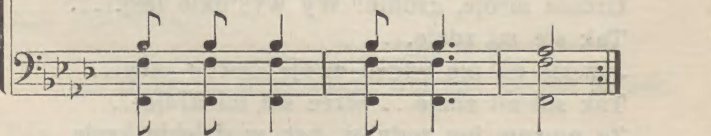
m — — — — —

pu - do w cu - dze kra - - je...

m — — — — —

1. Syć^o sie mi widzi, syć^o sie mi zdaje,
Ze m^oje n^oozecki pudo w cudze kraje...

(Umierająco):

2. Smrecki m^uoje, smrecki, ^uodyjdym vos precki,
Nie bede tu bywoł... nie bede wom śpiywoł...

*Cały chór powoli wysuwa się, otaczając baczę półkolem,
żegnając go słowami ostatniej półzwrotki:*

Nie bedzie tu bywoł, nie bedzie nom śpiywoł...

*Zdala słyhać zamierające życie hali, — dalekie tukanie
i cichy, przytłumiony śpiew pastereczki:*

$\text{♩} = 60.$

Pódź-my juz dó dó - mu, b^uo juz cas, b^uo

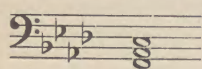
juz cas, B^uo juz jas - kó - - łec - ki

p^uo - sły spać, p^uo - - sły spać.

Pódźmy juz dó dómu, b^uo juz cas, b^uo juz cas,
B^uo juz jaskółecki p^uosły spać, p^uosły spać...

Chór męski recytuje:

W babiogórskiej holi ^uogiyń sie nie poli,
Przestoł baca dumać... Bóg mu serce
zg^uoji...

W półkole stojący śpiewacy, w pochylonej postawie, przy słowach: „ogień sie nie poli“ wskazują ręką na ognisko, które przy śmierci bacy zgasło. Przy słowach: „przestoł baca dumać“ półkole kłęka na jedno kolano, a na słowa: „Bóg mu serce zgoi“ wszyscy składają ręce do modlitwy, i w górę utkwionym wzrokiem nieruchomo kłęczą.

Kurtyna spada.

